

149

D E K R E T

z dnia 6 czerwca 1945 r.

o uzupełnieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W kodeksie postępowania cywilnego w części pierwszej, księdze drugiej dodaje się po tytule V nowy tytuł VI w brzmieniu następującym:

„Tytuł VI.

Postępowanie w przypadku zaginięcia lub zniszczenia akt.

Art. 478¹. § 1. Postępowanie w przypadku zaginięcia lub zniszczenia akt sprawy, będącej w toku, przeprowadza sąd, w którym sprawa ostatnio się toczyła.

§ 2. Jeżeli w myśl § 1 właściwym był Sąd Najwyższy, Sąd ten przekaże sprawę do sądu drugiej instancji, chyba że chodzi o odtworzenie tylko akt Sądu Najwyższego.

§ 3. Postępowanie w przypadku zaginięcia lub zniszczenia akt sprawy, prawomocnie zakończonej, przeprowadza sąd, w którym sprawa toczyła się w pierwszej instancji.

Art. 478². Jeżeli akta sprawy albo część akt, mająca istotne znaczenie dla sprawy, zaginęły lub uległy zniszczeniu, to akta przepadłe zastępuje się urzędownie zaświadczeniami i odpisami.

Art. 478³. § 1. Przewodniczący wzywa osoby, posiadające odpisy akt przepadłych, do złożenia ich sądowi; wyznaczając odpowiedni termin.

§ 2. W razie nieuczynienia zadość wezwaniu sąd stosuje rygory, przewidziane w art. 302 na przypadek odmowy zeznań przez świadka.

Art. 478⁴. Jeżeli zaświadczone urzędownie odpisy zostaną złożone, przewodniczący zarządza dołączenie ich do akt. Odpis zarządzenia doręcza się stronom.

Art. 478⁵. § 1. Jeżeli odtworzenie akt w trybie, przewidzianym w artykułach poprzedzających, nie da się przeprowadzić, przewodniczący wzywa strony do złożenia w terminie oznaczonym wniosków co do treści przepadłych akt oraz co do sposobu ich odtworzenia.

§ 2. Wraz z wnioskami, wskazanymi w § 1, strony obowiązane są złożyć posiadane na

poparcie wniosków dowody, jako to: odpisy prywatne oraz inne pisma i notatki, które mogą być pomocne przy odtworzeniu akt.

Art. 478⁶. Niezależnie od wniosków stron sąd przeprowadza dochodzenie potrzebne do odtworzenia akt i zarządza takie postępowanie dowodowe, jakie uzna za wskazane. W szczególności sąd bierze pod uwagę wpisy do repertoriów i innych ksiąg biurowych oraz może przesłuchiwać w charakterze świadków sędziów, prokuratorów, protokolantów, pełnomocników stron i inne osoby, które uczestniczyły w postępowaniu lub które mogą wypowiedzieć się co do treści akt, jak również zarządzić przesłuchanie stron.

Art. 478⁷. Sąd po przeprowadzeniu rozprawy orzeka postanowieniem, w jaki sposób i w jakim zakresie akta przepadłe mają być odtworzone lub że odtworzenie akt jest niemożliwe.

Art. 478⁸. Od postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie odtworzenia akt nie ma środka odwoławczego.

Art. 478⁹. W przypadku, gdy akta sprawy bądź nie mogą być wogóle odtworzone, bądź zostały odtworzone w części, nie wystarczającej do podjęcia dalszego postępowania, sprawa może być wszczęta ponownie. We wszystkich innych przypadkach sąd podejmie postępowanie w takim stanie, w jakim okaże się to możliwe przy uwzględnieniu akt pozostałych i odtworzonych.

Art. 478¹⁰. Bieg przedawnienia lub terminu prekluzyjnego, przerwany przez pierwotne wszczęcie sprawy, rozpoczyna się na nowo od daty uprawomocnienia się postanowienia, stwierdzającego niemożliwość odtworzenia akt lub odmawiającego podjęcia dalszego postępowania.

Art. 478¹¹. § 1. Jeżeli zaginęły lub uległy zniszczeniu akta sprawy, prawomocnie zakończonej, postępowanie o odtworzenie akt wszczyna się tylko na wniosek stron.

§ 2. Odtworzeniu podlega wówczas tylko ta część akt, która jest niezbędna do wykonania orzeczeń w tej sprawie zapadłych lub do wznowienia postępowania.

Art. 478¹². § 1. Jeżeli zaginięcie lub zniszczenie akt nastąpiło w związku z działaniami wojennymi lub klęskami elementarnymi, odtworzenie akt następuje tylko na wniosek strony.

§ 2. Sąd może wszcząć postępowanie o odtworzenie akt z urzędu, jeżeli sprawa, której akta zaginęły lub uległy zniszczeniu, była wszczęta z urzędu“.

Art. 2. W przepisach wprowadzających kodeks postępowania cywilnego wprowadza się zmiany następujące:

1) art. XXV pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z normy jurysdykcyjnej z dnia 1 sierpnia 1895 r. (Dz. u. p. austr. Nr 111) przepisy § 7 ust. 3, § 41, 44, 47 ust. 2, 3 i 4 (bez uchybienia przepisom ustawy z dnia 25 listopada 1925 r. Dz. U. R. P. Nr 126, poz. 897 o Trybunale Kompetencyjnym); § 48, 105 — 108, 109 (bez uchybienia przepisom rozp. ces. z 28 czerwca 1916 r. Dz. u. p. austr. Nr 207 o ubezwłasnowolnieniu), § 109a, 110 — 122 co do spraw innych niż sporne. Do spraw tych jednak mają odpowiednie zastosowanie przepisy kodeksu postępowania cywilnego o głosowaniu i naradzie sędziów, o wyłączeniu sędziego, o oznaczeniu sądu właściwego przez Sąd Najwyższy, o czasie trwania właściwości sądu, o sporach o właściwość sądu, tudzież o przeniesieniu czynności sądowych na sędziego wyznaczonego lub na sąd we-

zwany oraz o postępowaniu w przypadku zaginięcia lub zniszczenia akt.“;

2) w art. XXXI § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego o głosowaniu i naradzie sędziów, o wyłączeniu sędziego, o oznaczeniu sądu właściwego przez Sąd Najwyższy, o czasie trwania właściwości sądu, o sporach o właściwość sądu, o przeniesieniu czynności sądowych na sędziego wyznaczonego lub na sąd wezwany oraz o postępowaniu w przypadku zaginięcia lub zniszczenia akt stosuje się odpowiednio do spraw innych niż sporne.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

150

DEKRET

z dnia 6 czerwca 1945 r.

o kosztach sądowych w postępowaniu sądowym, przewidzianym w ustawie z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydent Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Od wniosku o rehabilitację, przewidzianego w art. 11 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96), pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł.

Art. 2. Sąd grodzki, wydając postanowienie, w którym zwalnia majątek wnioskodawcy spod zarządzenia, dozoru i zarządu (art. 16 ustawy z dnia 6 maja 1945 r.) nakłada na wnioskodawcę opłatę stosunkową w wysokości od 100 do 5.000 zł według swego uznania, biorąc pod uwagę wartość zwolnionego majątku.

Art. 3. Do opłat sądowych, przewidzianych w art. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału I przepisów o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z r. 1945 Nr 15, poz. 89).

Art. 4. Poza tym pobiera się w postępowaniu sądowym, przewidzianym w ustawie z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96) koszty sądowe według przepisów, obowiązujących w postępowaniu karnym, jeżeli przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski